

MOMOT (2) *sb m*

momot (1), **memot** (1); momot *Murm*; memot *OrzList*.

Oba o jasne; memot z tekstu nie oznaczającego é.

sg N momot (1). ◊ [*A momota.*] ◊ *pl G memot* (1), [*momot(o)w*].

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI w.

Człowiek, który się jąka, zacina się w mowie; jąkała; balbus Murm, Cn; atypus, qui male exprimit, psellus sive balbus, qui literam vel syllabam pronuntiando praeterit, qui inexplanata est lingua Cn (2) : *Balbus, eyn ftamler Záyákáyaci. fye albo momot. Murm 66; [Thego doznawłsy/ á Więc będziez wolał do tych fie bálámutow/ do tych momotow vdác/ ábo fie ich dzierżeć/ nízli przy ftárym kościele/ przy doktorzych y męczennikách S. zoftác WizFaleczDucha przedm A6v].*

[*Wyrażenia: »głuchy momot«: i przywiodą mu głuchého momota (marg) ledwie mowiące⁸⁰ (-) [surdum aegre loquentem (-) mutum (-); głuchego y niemego WujNT] MurzNT Mar 7/32 (Linde).*

»język momotow«: A ferce głupich ludzi zrozumie náukę/ y ięzyk momotow [lingua balborum; ięzyk záiąkáiących fie WujBib] prętko będzie mowił y iálnie. Leop Is 32/4 (Linde).]

W przen (1) : *álem piśał wiaré którą mnie zoftáwili przodkowie moi/ która ieft ták gruntowna/ że też Memot tych niczemnych nikáfká fye nieboi/ ktorzy gmerzą w piśmie/ iáko młzyrádowie w gnoiu OrzList h.*

Synonimy: balbod, belkot, jąkała, jękot, szepielak, zajkąłący się, zajkąła.

AKtt